

Τριώδιο, με μερικά τροπάρια μελισμένα

Ακέφαλο Χάρτινο 28,7 × 21 φφ [19 σχισμένα]+252 έτ. 1396

Πολλά (19-20) φύλλα σχισμένα στην αρχή, με μικρά έναπολειφθέντα τμήματά τους κοντά στη ράχη, γι' αυτό και χωρίς αρίθμηση, ή όποια αρχίζει με το πρώτο κάπως άκერαιο φύλλο (Έσπερινός της Τρίτης της Α' Έβδομάδος των Νηστειών).

Xβ [φύλλο σχισμένο. Υπόλειμμα από το ιδιόμελο *Έφθασε καιρός* της Κυριακής της Τυρινής, με το στίχο *Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου*. Βλ. παρακάτω για την, διαφορετική από την σημερινή, τυπική διάταξη]

XIVα [φύλλο σχισμένο. Τυπικό του Μεγάλου Αποδείπνου. Το Μεθ' ήμών ό Θεός (μάλλον): μεγαλοφώνως και μετά μέλους]

XVIIα [C' Ώρα: [άρ]χόμεθα της στιχολογίας εις ήχον B']

XVIIIα [Θ' Ώρα, φαίνεται να έννοείται ότι ή στιχολογία του Α' Καθίσματος γίνεται σε πλ. Δ']

[Αυτόθι: και ψάλλομεν τούς Μακαρισμούς μετά μέλους, και μ..... Στο τέλος τους: ύψηλοτέρη φωνή. Βλ. και 157α]

XIXβ [Προηγιασμένη: [Γεύσα]σθε και ίδετε, [έ]κ βου,.....[:]Κ(ύριο)ν, άπαξ]

18α ...αυτής και ήμας, Σωτήρ, *άξίωσον...* [το τέλος, λόγω χάσματος, του Δοξαστικού των Αίνων της Α' Κυριακής των Νηστειών *Μωσής τῷ καιρῷ τῆς έγκρατείας*, ήχος πλ. Β']

Δόξα, πάλιν το αυτό· Και νύν, *Υπερευλογημένη Δοξολογία μεγάλη*· ή Α' Ώρα, το Έωθινόν ως σύνηθες, τὰ λοιπά και απόλυσις. [βλ. και παρακάτω]

Κοινωνικόν, Αινείτε τον Κύριον και Αγαλλιᾶσθε.

[το Συνοδικόν της Όρθοδοξίας, με οδηγίες: Εὐ-ον' (Εὐλόγησον), μέσον, έξω]

42α [Τῇ Β' Κυριακῇ των Νηστειών. Η Ακολουθία περιέχει προσόμοια και ἄλλους ὕμνους του Ἀσώτου και όχι του Αγ. Γρηγορίου του Παλαμά], Είς τούς Αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα ὅλα τῆς η'-ήχου· ἔπειτα ό στίχος, *Έξομολογήσομαι σοι, και ψάλλομεν το ιδιόμελον τῆς ήμέρας, τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ήχος πλ. Β', Τοῖς έν σκότει ἀμαρτημάτων πορευομένοις*. [ὅμοια τυπική διάταξη και στις ἄλλες Κυριακές. Η διάταξη συμφωνεί με τις Παπαδικές που δίνουν το μέλος του στίχου αυτού με την αρχή του ιδιομέλου]

Δόξα, το αυτό· Και νύν, *Υπερευλογημένη Δοξολογία μεγάλη*· ή Α' Ώρα ως σύνηθες, το Έωθινόν, ή λοιπή ακολουθία και απόλυσις.

60α [Τῇ Γ' Κυριακῇ των Νηστειών, μετά την Α' Ώδή του Κανόνος], Εἴτα οι δύο χοροί τὰ πρόσειρμα, ό εἰρμός, *Ό θειότατος...*· Καταβασία, Σταυρόν χαράξας Μωσής. [προβλέπονται Κανόνες Ἀναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου και του Σταυροῦ. Το Ό θειότατος δέν γράφεται στην αρχή παρὰ μόνο στο τέλος τῆς Ώδης. Όμοίως και στις ἄλλες Ώδές]

63α [Τῇ Γ' Κυριακῇ των Νηστειών], Είς τούς Αἶνους, ήχος πλ. Δ', *Τῇν ύψηλόφρονα γνώμην*. [με ὅμοια διάταξη, δις]

[ἀκολουθεῖ ή τυπική διάταξη για την Σταυροπροσκύνηση: ... Και εὐθέως λέγομεν τροπάριον, Τόν σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα (στά φ 69α, 74α, 77β, 82β, το αυτό, ήχος πλ. Β') ...]

63β ...Εἴτα εισέρχονται οι ἄδελφοί δύο-δύο, προσκυνούντες κατὰ την τάξιν αὐτῶν· ψάλλομεν δέ στιχηρόν του Σταυροῦ, *ιδιόμελον*, ήχος Β', *Δεῦτε, πιστοί, το ζωοποιόν ξύλον προσκυνήσωμεν*. [μελισμένο] Ψάλλομεν δέ και ἔτερα στιχηρά σταυρώσιμα και Καθίσματα τῆς η'-ήχου σταυρώσιμα, ήχος πλ. Β', μέχρις ἄν πληρωθῶσιν οι ἄδελφοί προσκυνούντες. Εἴτα, γινομένης Έκτενης, ἀπολύομεθα. [στο *Χριστιανοί*, φθορά σε μελώδημα Δύο (με 3φωνη ἀνάβαση από Μέσου Β'), γραμμένη στο πρώτο σημάδι ἀντι στην Όξεῖα, που έχει το σχῆμα τῆς Φθορᾶς νενανω. Πρόκειται βέβαια για την Παλαιοβυζαντινή (μοναδική) Φθορά, μορφῆς Coislin, ἄλλα ταυτόσημης με Φθορά νανα, ή ὅποια και συναντᾶται σε τέτοια σημεία σε μτγν. Στιχηράρια]

64α [το Προκείμενο Έδωκας κληρονομίαν, με 3 στίχους. Το Μῆ ἀποστρέψης (βλ. π.χ. 89α), με 2 στίχους]

- 71α [τῇ Τρίτῃ τῆς Δ΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, εἰς τὸν στίχον τοῦ Ἑσπερινοῦ], Δόξα Καὶ νῦν, ἰδιόμελον) τοῦ Σταυροῦ, ἦχος πλ. Α΄, *Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπανσα*. [τὸ αὐτὸ ἄνευ μέλους, φ 59β, ὡς ἰδιόμελο τῆς Λιτῆς τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως]
- 75α-β [τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐσπέρας], Δόξα Καὶ νῦν, ἰδιόμελον), ἦχος πλ. Δ΄, *Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ προσιτός μοι γίνεται*. [μελισματικό, ὅπως στὸ Παλαιὸ Στιχηράριον]
- 88β [Τῇ Δ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν], Εἰς τοὺς Αἶνους,... τὰ ἀναστάσιμα ὅλα τῆς ἡ΄-ἡχου· ἔπειτα τὸν στίχον ἡσύχως, Ἐξομολογήσομαί σοι, τῇ Κυριακῇ πρωΐ, τὸ ἰδ(ιόμελον), ἦχος Α΄, *Δεῦτε ἐργασώμεθα ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι*. Δόξα, τὸ αὐτό, γεγονωτέρᾳ φωνῇ· Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη· [κλπ, ὡς ἀνωτέρω]
Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον καὶ Εἰς μνημόσυνον.
- 89α [ἡ στίξις στὸ Προσόμοιο, ἦχος Βαρύς, Ὑπερμεσάσαντες ταύτην, (...παθήματα· προσκυνῆσαι προφθάσαι· καὶ τὴν φρικτὴν...), ἐνάντια στὸ νόημα, συμφωνεῖ μὲ τὸ μέλος τοῦ Στιχηραρίου. Τὸ Θεοτοκίο, πλ. Β΄, *Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν, πιστοί, κάπως διαφορετικὸ ἀπὸ τῆ μορφῇ ποὺ βρίσκεται σήμερα*]
- 96β [τὰ κδ΄ «στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μεγάλου Κανόνος» πρὸς τὸ *Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖναι*]
- 111β [Παρασκευὴ Ε΄ Ἐβδ., στὸ Στίχο τῶν Αἰνῶν, Δόξα Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον ἰδιόμελον, (πλ. Δ΄), *Ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, παρισταμένη τῷ σταυρῷ*. (ἄνευ μέλους).]
- 112β [Ἡ στίξις στὰ προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον*, σύμφωνη μὲ τὸ αὐτόμελο, ἂν καὶ μὲ ἐναλλαγὴ κόμματος καὶ τελείας σὲ κάποιο σημεῖο]
- 113β [Θεὸς Κύριος καὶ τὸ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς (ἀπλῶς ἐκ γ΄), χωρὶς «μετὰ μέλους» κτῴ.]
- [120β Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καί, Ποτήριον]
- 121α [Τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας] Δόξα Ἀποστίχων, πλ. Β΄, *Τὸ τῆς ἁμαρτίας περιβόλαιον*. (ἄνευ μέλους). Δὲν περιέχεται στὸ Παλαιὸ Στιχηράριον.
- 124α [Τῇ Ε΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν], Εἰς τοὺς Αἶνους..., ἔπειτα στίχος, Ἐξομολογήσομαί σοι, εἰς ἦχον Α΄, καὶ ψάλλεται τὸ παρὸν ἰδ(ιόμελον), ἦχος Α΄, *Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ*. [τέλος στὸ 124β]. Δόξα, τὸ αὐτό, γεγονωτέρᾳ φωνῇ· Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη· [κλπ, ὡς ἀνωτέρω]
- [140α ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης, Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν βοήσωμεν. [ἄνευ μέλους]
- 147α [Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, εἰς τοὺς Αἶνους], Δόξα, ἰδ(ιόμελον), ἦχος Β΄, *Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*. [μελισμένο]
- 147β [βιβλιογραφικὸ σημείωμα, σὲ στίχους ἱαμβικούς, ὅπου δίνονται ὁ γραφεὺς, Μιχαὴλ «Μεσοποταμήτις», καὶ ἡ χρονολογία γραφῆς, 1396. Ὁ γραφεὺς: «συλλέξας οὖν γέγραφα ἐκ πλήστων βιβλίων»]
- [148α Ἀρχίζει ἄλλη ἐνότητα, ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων καὶ ἡ λουτὴ Μ. Ἐβδομάς. Τὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Βαΐων (ἄνευ μέλους ἐδῶ) ὅλα δευτεροῦνται]
- 149α [στὸ ἰδιόμελο τῆς Λιτῆς τῶν Βαΐων, ἦχος Β΄, *Δόξα σοι Χριστέ, τῷ ἐν ὑψίστοις*, τὸ ὁποῖο γράφεται ἄνευ μέλους, στὴ λ. *διό*, ἀναλυτικὰ γραμμένος σὲ Μβυζ σημειογραφία Ἑσῶ Θεματισμός, ἐκεῖ ποὺ στὰ μουσικὰ Στιχηράρια, π.χ. ΕΒΕ 884, Ambr. 139, ὑπάρχει Ἑξῶ Θεματισμός. Μάλιστα, ἔχει ἤδη προβλεφθεῖ χώρος στὴ γραφὴ τοῦ κειμένου, γὰρ νὰ χωρέσει ἡ μουσικὴ γραφὴ τοῦ Θεματισμοῦ ἢ μάλλον τὰ μουσικὰ σημάδια γράφτηκαν ταυτόχρονα μὲ τὸ κείμενο. Ἡ διαφορὰ Ἑσῶ καὶ Ἑξῶ δὲν εἶναι σημαντικὴ καὶ μπορεῖ νὰ ὀφείλεται ἀπλῶς σὲ μικρὴ παραλλαγὴ (ἀρχὴ ἀπὸ διαφορετικὸ φθόγγο) τῆς ἐπόμενης φράσης στὸ μέλος ποὺ εἶχε στὸ νοῦ τοῦ ὁ γραφεὺς ἐδῶ]
- [150α Ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀμώμου ψάλλεται ὁ Πολυέλεος. Εἶτα τὴν Ἐκλογὴν τοῦ μακαριωτάτου Βλεμμίδου εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν: *Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν* κλπ. [δίνεται πλήρης, ἄνευ μέλους]
- 150β [στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ὁρθρου τῶν Βαΐων, Δόξα, Ταῖς τῶν Αποστόλων κλπ καὶ ὅχι τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς, ποὺ ψάλλεται σήμερα. Ἴσως κάποια Πεντηκοστάρια νὰ εἶναι νεώτερες προσθήκες ἢ νὰ προέρχονται ἀπὸ διαφορετικὴ παράδοση]
- 153α Στίχος, Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ;· τὸ ἰδ(ιόμελον), ἦχος πλ. Β΄ νενανῶ, *Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*. Δόξα Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· Δοξολογία μεγάλη· τὰ Ἀπολυτίκια καὶ ἀπόλυσις. Εἶτα γίνεται ἡ Λιτὴ ἔξω τοῦ μοναστηρίου, ἐν ἣ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα ἅπαντα τῆς ἑορτῆς. Ὑποστρέψαντες δὲ γίνεται Ἐκτενὴ καὶ ἀπόλυσις. Εἶτα σημαίνει καὶ ἀρχόμεθα τῶν Ὁρῶν ὡς σὺνηθες.
- 154α Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ, εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ C΄-ψαλμον ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούια εἰς ἦχον πλ. Δ΄ μετὰ τῶν συνήθων στίχων· ἔπειτα τὸ παρὸν τροπάριον ἐκ γ΄, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, ἦχος πλ. Δ΄, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται. [βλ. καὶ 159α]

- 155β [Τὸ Ἐξαποστειλάριον Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω (χωρὶς σημάδια), ἦχος Β΄. Κείμενο: Τὸν νυμφῶνά σου... ἵνα εἰσέλθω· λάμπρυνόν μου... φωτοδότα, διὰ τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με]
- 156α [τὸ ιδιόμελο Δευτέραν Εὐὰν τὴν Αἰγυπτίαν· ἡ στίξη συμφωνεῖ μετὰ τὸ μοίρασμα φράσεων τῶν μουσικῶν χφφ, δηλ. Δευτέραν Εὐὰν τὴν Αἰγυπτίαν· εὐρὼν ὁ δράκων διὰ ῥημάτων·]
- 157α [Θ΄ Ὡρα, Μ. Δευτέρα]... οἱ μακαρισμοὶ μετὰ μέλους ὡς σύνηθες...
- 160β [τὸ ιδιόμελο Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία νυστάζας· ἡ στίξη συμφωνεῖ μετὰ τὸ μοίρασμα φράσεων τῶν μουσικῶν χφφ, δηλ. Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία· νυστάζας οὐ κέκτημαι... τὸν ζοφερόν, ὕπνον ἐξανάστησον..., ὅπου ἦχος, καθαρὸς ἐορταζόντων... (ὑπάρχουν μόνο 1-2 κόμματα ἢ τελεῖες παραπάνω ἐδῶ). Βλ. ἀντίστοιχα καὶ στὸ Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὥραιος καὶ μᾶλλον καὶ σὲ ἄλλα στιχηρά. Βλ. π.χ. 165α τὸ Τὸ πολυτίμητον μύρον, στὰ ἐκείνην, εὐθὺς ἐδικαίωσας· ἡμῖν δέ, συγχώρησιν δώρησαι ἥ τὸ Ὅτε ἡ ἀμαρτωλὸς στὰ ἡ μέν, ἔχαιρε κανοῦσα τὸ πολυτίμητον· ὁ δέ, ἔσπευδε προδοῦναι τὸν ἀτίμητον.]
- 165β [στὸ στιχηρὸ, Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις (Κασσιανῆς), τὸ ὁποῖο γράφεται ἄνευ μέλους, στὴ λ. οὐρανοῦς, ἀναλυτικὰ γραμμένους σὲ Μβυζ σημειογραφία ὁ Ἑσὼ Θεματισμὸς ποὺ ὑπάρχει καὶ στὰ μουσικὰ Στιχηράρια. Ὁμοίως καὶ στὴ λ. δειλινόν. Ἄρα καὶ ἔστω ἐκ στήθους, μετὰ μόνον βοήθημα τὸ κείμενο, προφανῶς ἔψαλλαν τὸ κλασσικὸ μέλος τοῦ Στιχηραρίου. Ἰσχύει ἐδῶ ἡ ἴδια συμφωνία μετὰ τὰ μουσικὰ στιχηράρια, ὅπως γιὰ τὴν σημειογραφία Θῆτα]
- 168α [τὸ Ὅτε οἱ ἐνδοχοὶ μαθηταί (χωρὶς σημάδια), ἐκ γ΄, χωρὶς σημείωση γιὰ «ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους»]
- 173α Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας, εἰς τὴν Λειτουργίαν· σημαίνει ὥρας ἡ΄ καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ψαλμὸν [ργ΄] γίνεται συναπτὴ ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Τὸ Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἦχον Β΄. ἰσθῶμεν δὲ στίχους ι΄. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀλλάσσει τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ ἐξέρχεται καὶ θυμιᾷ. Μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέψαι ποιεῖ τὴν Προσκομιδὴν. Ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ ιδιόμελα στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, Συντρέχει [λοιπὸν] καὶ τὰ ἕτερα δ΄, ἃ καὶ δευτεροῦμεν. [ἀκολουθοῦν τὰ στιχηρὰ ἄνευ μέλους]
- 173β Δόξα Καὶ νῦν, ἦχος πλ. Β΄, Γέννημα ἐχιδνῶν ἀληθῶς ὁ Ἰούδας. [μελισμένο. Μαρτυρία πλ. Α΄ σὲ κατάληξη (κατιοῦσα) στὴν 3φωνία τοῦ πλ. Β΄, ἀντὶ τοῦ συνήθους ἀπηχήματος νενανῶ τῶν ἄλλων χφφ. Φθορὰ ΠΒυζ σὲ σχῆμα φθορᾶς νενανῶ στὴν γνωστὴ ἀνάβαση 3 φωνῶν ἀπὸ τὸν Μέσο Β΄]
- 174β [Τῇ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ] Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, [Τ]οῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, ἐκ γ^{ον} : ποίημα Νικηφόρου τοῦ Ἡθικοῦ, ἦχος πλ. Β΄, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. [μελισμένο. Μαρτυρία Α΄ πρὶν τὸ ὁμολογῶ σοι. Διαφορὲς ἀπὸ π.χ. τὸ EBE 2406, 281β ἢ EBE 2458, 166α (τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, συμφωνοῦν μεταξύ τους). Μᾶλλον κάποιες συντομώτερες ἐρμηνεῖες μελωδημάτων ἐδῶ, π.χ. Ἀναβάσματος (μετὰ Γοργὸν ἐδῶ, μετὰ Ἀργὸν στὰ ἄλλα), μελωδήματα μετὰ ἀπλούστερη μορφή ἐδῶ, καλλωπισμένα μετὰ διαφόρους τρόπους στὰ ἄλλα. Ἐνδιαφέρουσα ἡ σύγκρισις]
- 175α [λεπτομερὲς διάταξη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νιπτήρος. Ἔως 176β]
- 184α [Τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἦχος Γ΄, αὐτόμελον, Τὸν ληστήν αὐθημερόν]
- 185α [ἢ Α΄ Ὡρα τῆς Μ. Παρασκευῆς ἄρχεται α΄ ὥρα τῆς ἡμέρας. Τὰ στιχηρὰ ἐκ β΄. Ἀπόλυσις στὸ τέλος]
- 188β [Περὶ ὥρα ζ΄ ἀρχίζει ἡ Γ΄ Ὡρα. Καὶ ἀκολουθοῦν συναπτῶς καὶ ἡ Σ΄ καὶ ἡ Θ΄. Τὰ στιχηρὰ ἐκ β΄. 199α: οἱ Μακαρισμοὶ χύμαν. Μετὰ τὸ Εὐλογῆσω τὸν Κύριον, Ν΄ ψαλμὸς καὶ Κανὼν, ἦχος πλ. Β΄, Ἀναστασίου Κυέστορος (sic), πρὸς τό, Κύματι θαλάσσης. Καὶ μετὰ Τρισάγιον, τροπάρια καὶ Απόλυσις. 200β, περὶ ὥραν ι΄ ἀρχίζει ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀποκαθλώσεως. Δηλ. 3-3,5 ὥρες γιὰ ὅλα αὐτά:]
- 196α [Θ΄ Ὡρα] Δόξα. Εἰ δὲ βούλει, [ψάλε] τὸ παρὸν ιδιόμελον· εἰ δ΄ οὐκ, ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἀναγνώστου, ἦχος πλ. Β΄, Σήμερον κρεμάται... Εἴτα πολυχρονίζομεν τοὺς βασιλεῖς, οὕτως: Πολυχρόνιον ποιήσαι... κλπ. [196β] Εἴτα, Δόξα Καὶ νῦν: Σήμερον κραμάται. 198β ἀναφέρεται ὁ λόγος τοῦ Γεωργίου Χαρτοφύλακος. Εἶναι αὐτὸς ποὺ ὑπάρχει στὸ τέλος τοῦ χφ ἐπ' ὀνόματι Γεωργίου τοῦ Γλαβᾶ:]
- 204α [χάσμα μεταξύ 203-204] Ἐγκώμια, Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ (λείπουν 1-2 τροπάρια στὴν ἀρχή). Ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλες δύο στάσεις. Δὲν ἀναφέρεται ἦχος. Διαφορετικὰ τροπάρια καὶ μᾶλλον λιγότερα ἀπὸ τὰ σημερινὰ (ἀλλὰ προσόμοια μ' αὐτά). 205β, Εἴτα τὰ ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἡγουν, Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, καὶ ἕτερα ὅμοια, ἦχος πλ. Α΄ (10 τροπάρια, διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ σημερινὰ. ἀκόμα καὶ τὸ α΄).
- 208-9 χάσμα (τέλος Κανόνος Μ. Σαββάτου. Δ΄ Ἀνάγνωσμα Ἑσπερινοῦ Μ. Σαββάτου).
- 211α [Σ΄ Ἀνάγνωσμα] Ἐνταῦθα ἀνιστάμεθα: Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Καὶ ἀποκρίνεται ὁ λαός: Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Στίχοι: Ἴππον καὶ ἀναβάτην... [στιχολογεῖται ὅλη ἡ Α΄ Ὠδὴ]
- [μετὰ τὸ 15β, χάσμα 1 φύλλου, ὅπου θὰ περιγραφόταν καὶ ἡ ψαλμώδηση τοῦ Ὑμνου τῶν Τριῶ Παίδων καὶ τοῦ Ἀνάστα ὁ Θεός]
- 216α [κομμένο μετὰ ψαλίδι ἀπὸ βάρβαρο χερί δυστυχῶς τὸ φύλλο, ἀκριβῶς ἐκεῖ ποὺ εἶναι τὸ μέλος, διότι ἀπὸ πίσω,

216β, θὰ ὑπῆρχε κάποια παράσταση τῆς Ἀναστάσεως]...*λούια-ουα-γγα*. [τὸ τέλος ἀπὸ τὸ ἀντὶ Χερουβικοῦ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου *Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία*, σὲ μέλος Νικηφόρου τοῦ Ἡθικοῦ. Δυστυχῶς, ὑπάρχει καὶ χάσμα ἀκριβῶς πρὶν τὸ φ 216 καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ἔχουμε τυχὸν τυπικὲς διατάξεις γι' αὐτό. Ἡ Λειτουργία ἀπολύει ὥρα β' τῆς νυκτός]

219α Ἐξαποστειλάριον, ἦχος Γ', πρὸς τό, Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.

[στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν τὰ καὶ σήμερον ψαλλόμενα, ἀλλὰ τὰ τοῦ Πάσχα ὁμοῦ οἱ δύο χοροί, Δόξα, Πάσχα τὸ τερπνόν, Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα].

221α [Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα] Κοινωνικόν, [Ἰωάννου Πρωτοψάλτου τοῦ Γλυκέως], ἦχος πλ. Α' 2φων, *Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε*. [μελισμένο. Διαφορές, καὶ στὴν τοποθέτηση τῶν συλλαβῶν μερικὲς φορές, ἀπὸ π.χ. τὸ EBE 2406, 289β (ποὺ ἐπὶ πλέον ἐπεκτείνει τὸ μέλος μέσῳ τοῦ *Πάλιν* καὶ ἐπανάληψης τοῦ *πηγῆς ἀθανάτου*) ἢ τὸ EBE 2458, 169α (ποὺ ἔχει συντομώτερη τελικὴ κατάληξη)].
[ἀκολουθεῖ β' κωδικογραφικὸ σημεῖωμα τοῦ αὐτοῦ γραφέως καὶ τῆς αὐτῆς χρονολογίας]

222α-242α, Κατανυκτικὰ καὶ Μαρτυρικὰ Στιχηρὰ καὶ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου, κατ' ἦχον.

Μέλος τῶν στιχηρῶν ιδιομέλων τὸ τοῦ κλασσικοῦ Παλαιοῦ Στιχηραρίου. Σημειογραφία Μεσοβυζαντινὴ, μὲ ἐπὶ πλέον κάποια κόκκινα σημάδια, περισσότερα ἀπὸ π.χ. τὸ Ambg. 139. Ἀρκετὴ παρουσία π.χ. τοῦ Ἀντικενώματος (π.χ. σὲ καταλήξεις πλ. Β' καὶ πλ. Δ', στὸ 4φθογγο Ἀνάσταμα, κάτω ἀπὸ Πεταστή) καὶ τοῦ κόκκινου Κλάσματος. Παρακλητικὴ στὸ Ἀνατρίχισμα κάθε μορφῆς καὶ στὸ Κρατημοῦπόρροον καὶ τὸ Κρατημοκαταβαζοανάβασμα. Γοργὸν στὴν Ὁξεῖα τοῦ Δύο. Τὸ Θ τοῦ Ἑσῶ Θεματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ Οὐράνισμα, γράφεται ὡς Θέμα Ἀπλοῦν. Παλαιοβυζαντινὴ Φθορὰ σὲ σχῆμα φθορᾶς νενανῶ (Coislin μορφή). Κόκκινο (Ἑτερον) Παρακάλεσμα σὲ μελωδήματα μὲ Κλάσμα. Κόκκινη Βαρεῖα στὸ Ράπισμα. Σημάδι Χόρευμα (στὴν παλιά του μορφή). Λύγισμα κάτω ἀπὸ Πεταστή.